

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate
Jesv Libri Dvo**

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. II. Egregiam virtuti litterisque navat operam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

*Egregiè o-
bedientem
se prestat
parentibus.*

Porro Parentibus ante omnia cum infir-
gni quadam animi submissione & obedi-
tia parebat ad nutum; deinde etiam tenero
quodam amore & reverentia vicem repen-
debat: ita quidem, religiosè ad imperia quã-
tumvis aspera promptus ac fortis, ut eorum
jussu septem ipsas horas flexis humi genibus
orando, sine cessatione perduraret. Quod
ipse commemorabat jam grandævus, ut ge-
nitores ad piam liberorum educationem
exstimularer: addebat verò se, quòd tamdiu
vitam in terris duceret, divinum existimare
donum; nempe filijs, qui suos in pretio ha-
bent Genitores, claro veritatis oraculo pro-
missum.

CAPUT II.

*Egregiam virtuti litterisque na-
vat operam.*

§. I.

*Studia
Bernardi
& inge-
nium.*

INterea temporis Grammaticæ primùm,
dein & Poësi, ac Eloquentiæ, Philoso-
phiæque optimorum Magistrorum, atque
in primis Scipionis Porco, Philosophi tunc
clarissimi, ductu strenuam locavit operam,
fructu tantis ingenij dotibus æquali. Et
qui-

quidem in pangendis versibus castam floridamque venam, atque in oratoria facultate miram adeptus est cum venustate dicendi vim; ipsis verò altiorum disciplinarum Doctoribus in illo puerilis etiam ætatis flexu, siue argutè adversarios urgeret, siue propositos quæstionum nodos dissolveret, admirationi fuit: quòd etiamnum tiro tam potenter seu sustineret, seu premeret veteranos in Philosophicâ palæstra antagonistas,

*Bernardus
tredecennis
puer Philo-
sophus.*

§. II.

Neque enim fuit prodigio absimile, tredecim annorum puerum jam emenso Philosophiæ curriculo, suas lucubrationes prælo dare, poëmata, orationesque à se eleganter elaboratas cum publico plausu recitare, Latinè Græcèque permulta scribere, ac totam Virgilij Æneida decorè non minùs quàm piè, stylo æquè claro ac florido in Christum Ducem transferre: quòdque palmarium erat, in tanta litterarum aviditate nihil à pietatis ardore id ætatis juvenem remittere. Et verò ne quà divini amoris flammula in juvenili pectore inter litteras langueret, frequens illi de cælestibus rebus cum religiosis viris sermo fuit, & mysteria sacra frequentare, conscientiam excutere, divina

*Pietatem
litteris jun-
git.*

meditari, solemne ac per jucundum: scilicet ut divinos ignes nutriret, oleum affudit; quos non animat, nisi qui amoris pabulum ministrat.

CAPUT III.

Integer vitæ juventam exigit, & à Deo ad religiosam familiam evocatur, non sine pugna.

§. I.

Bernardi innocentia.

Ceterum ea fuit Bernardo morum integritas, ut illibatum virginalis pudicitiae florem, haustumque è sacro fonte innocentis animae candorem tumulo, an caelo dicam? intulerit. Non illi procax aut indecens verbum excidit unquam, & ne gestus quidem corporis incompositus. Virum in puero te videre diceres. Divino accidisse nutu credidit ipse, nihil se praesente, quod castas aures offenderet, dictum factumque: immò alios, qui ab honestatis orbita sermone gestuque perulanti exerraverant, ipso adventante in ruborem datos, ad modestiae leges se composuisse, palam est.

Alios ad modestiam componit.

§. II.